

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

Pn 258/22-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Sandi Petričić, u pravnoj stvari tužitelja **MARIJA KALCA**, OIB: 94099978996, iz Jesenica, Sv. Nikole 47 zastupanog po pun. Tanji Bota, odv. u Splitu protiv tuženika **ADRIATIC OSIGURANJA d.d. ZAGREB**, OIB: 94472454976, Listopadska 2, zastupanog po pun. iz odv. društva Grgić i partneri u Zagrebu, Pisarnica Split, **radi naknade štete**, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. travnja 2026. g. u prisutnosti pun. tužitelja i pun. tuženika, dana 29. svibnja 2026. g.,

p r e s u d i o j e

I.Dužan je tuženik Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, OIB: 94472454976, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Mariju Kalcu, OIB: 94099978996, iznos od 1.769,75 EUR sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja teče od 15. prosinca 2020. g. do isplate i to po stopi koja se do 31. prosinca 2022. g. određuje prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

dok se u preostalom dijelu, kojim je tužitelj zatražio isplatu iznosa od 309,10 EUR s pripadajućim kamatama, tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II.Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju na ime parničnog troška iznos od 2.328,22 EUR sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja teče od 29. svibnja 2026. g. do isplate i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

Tužitelj je ustao tužbom pred ovim sudom dana 12. srpnja 2022. g. u kojoj je naveo da je dana 13. srpnja 2019. g. stradao kao vozač vozila marke VW, registarske oznake ST 7810-M, a za nezgodu da je odgovoran Stephen Andrew Greig, vozač vozila marke

Ford, registarske oznake ST 6574-C. Vozilo štetnika, koji je isključivo odgovoran za prometnu nezgodu, da je bilo osigurano kod tuženika po polici osiguranja od autoodgovornosti broj 068001131271. Tužitelj da je u nezgodi pretrpio ozljede opisane u medicinskoj dokumentaciji radi kojih mu je pružena pomoć u KBC Split i u Domu zdravlja Omiš. Radi zadobivenih ozljeda tužitelju da je povrijeđeno pravo osobnosti na fizičko i duševno zdravlje, bila mu je potrebna tuđa njega i pomoć te je bio izložen i troškovima liječenja u vidu troškova putovanja radi liječenja. Nakon što se tužitelj 5. veljače 2020. g. obratio tuženiku u mirnom postupku te u podnesku od 14. prosinca 2020. g. dostavio dodatnu dokumentaciju da mu je tuženik isplatio iznos od 7.000,00 kn. Predloženo je donošenje presude kojom će se tuženik obvezati isplatiti tužitelju iznos od 13.008,00 kn s pripadajućim kamatama.

U odgovoru na tužbu tuženik je priznao svoju pasivnu legitimaciju i osnovu odgovornosti, potvrdio je da je tužitelju prije podnošenja tužbe isplaćen nesporni iznos naknade štete od 7.000,00 kn odnosno 929,06 EUR, od čega 6.800,00 kn na ime neimovinske štete (902,52 EUR) te 200,00 kn na ime imovinske štete radi potrebe tuđe njega i pomoći (26,54 EUR) te je osporena visina tužbenog zahtjeva jer je navedeno da je zahtjev postavljen značajno iznad uobičajenih kriterija sudske prakse. Tužitelj da je osam (8) mjeseci prije predmetne nezgode imao još jednu prometnu nezgodu 3. listopada 2018. g. u kojoj je također zadobio povrede vratne kralježnice i to gotovo identične predmetnim povredama te da je i u ranijoj nezgodi kod tužitelja zabilježeno oštećenje živčanih korijenova. Radi te nezgode da se između istih stranaka vodi parnični postupak pred ovim sudom broj Pn 560/20 radi naknade štete. Osporeno je potraživanje radi potrebe tuđe njega i pomoći preko isplaćenog iznosa (200,00 kn odnosno 26,54 EUR), troškovi putovanja kao liječenja u cijelosti te zatraženi početak tjeka zateznih kamata.

Tužitelj je u podnesku od 10. veljače 2025. g. obavijestio sud kako je tuženik 17. siječnja 2025. g. isplatio daljnji nesporni iznos od 1.100,00 EUR, odnosno sveukupno 2.029,06 EUR, slijedom čega je predložio donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti isplata ukupnog iznosa od 626,46 EUR s pripadajućim kamatama.

U podnesku od 14. travnja 2025. g. tužitelj je zatražio isplatu ukupnog iznosa od 2.078,85 EUR s pripadajućim kamatama.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom cjelokupne medicinske dokumentacije za tužitelja i njegovog zdravstvenog kartona, potvrde Postaje prometne policije Split od 13. srpnja 2019. g., cjenika i tarifnih zona t.d. Promet d.o.o. Split, odštetnog zahtjeva od 5. veljače 2020. g., emaila od 9. i 14. prosinca 2020. g., naloga od 12. ožujka 2020. g. i Cjenika usluga Doma za starije i nemoćne osobe Lovret te je izveden dokaz vještačenjem po vještacima ortopedu dr. Ivici Ruiću, neurokirurgu dr. Miru Jurinoviću i psihijatru dr. Nikoli Sikirici.

Stranke su popisale parnični trošak.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Predmet ovog postupka je zahtjev za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje koju je pretrpio tužitelj te naknade imovinske štete radi potrebe tuđe njega i pomoći i troškova liječenja u ukupnom iznosu

od 2.078,85 EUR s pripadajućim kamatama. Šteta je posljedica prometne nezgode koju je tužitelj doživio 13. srpnja 2019. g. kao vozač osobnog automobila VW, registrarske oznake ST 7810-M.

Tuženik je priznao svoju pasivnu legitimaciju i osnovu odgovornosti te je u postupku bila sporna samo visina štete koju je pretrpio tužitelj. U odnosu na tužitelja, kao vozača osobnog vozila koje je sudjelovalo u štetnom događaju, radi se o primjeni odredbe čl. 1072. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO) koji se u ovoj pravnoj stvari primjenjuje temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. tog Zakona, prema kojoj, ako je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj.

Što se tiče koncepcije neimovinske štete, potrebno je primijeniti odredbe novog ZOO-a koji je uveo objektivnu koncepciju štete, navodeći u odredbi čl. 1046. da je šteta povreda prava osobnosti čime je utvrđen pojam neimovinske štete. To znači da šteta nastaje samom povredom nekog prava osobnosti, a posljedice takve povrede koje se očituju u fizičkoj i/ili duševnoj boli, predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade, a u skladu s odredbom čl. 1100. ZOO-a.

Zaštićena prava osobnosti samo su primjerice nabrojana u odredbi čl. 19. st. 2. ZOO-a gdje se spominje pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

Prema riječima vještaka ortopedske struke dr. Ivica Ruića tužitelj se javio na HKP KBC Split radi ozljeda koje je zadobio dana 13. srpnja 2019. g. u prometnoj nesreći kao vozač te je zaprimljen pod dijagnozom: udarac u prsište. Dana 15. srpnja 2019. g. prilikom kontrolnog pregleda postavljena je i dijagnoza: istegnuće vratnih mišića te je tužitelju postavljena imobilizacija mekanim ovratnikom. Tužitelj je nakon toga odlazio redovno na kontrole i vršio fizikalnu terapiju. U zdravstvenom kartonu uočio je upis od 16. rujna 2019. g. te je navedeno da su kretnje u vratu reducirane za 1/3 opsega i bolne.

Vještak je naveo da je tužitelj 4. listopada 2018. g. također doživio prometnu nesreću i da je pritom zadobio isto istegnuće vratnih mišića, a na kontrolnom pregledu 18. listopada 2018. g. da je utvrđeno da je pokretljivost vratne kralježnice terminalno ograničena.

Imajući u vidu posljedice ozljede vratne kralježnice vještak je ocijenio postotak umanjenja životne aktivnosti s ortopedske strane u visini od 3%, ali je, uzimajući u obzir prvu ozljedu, kao posljedicu druge ozljede umanjenje životne aktivnosti ocijenio u visini od 1,5%. Opisao je da će tužitelj morat ulagati dodatni napor za obavljanje poslova koji iziskuju prisilan položaj glave, primjerice u sagnutom položaju, rad s kompjuterom, rad s rukama iznad glave prilikom naglog okretanja glave i slično. Ocijenio je da je tužitelj, ukupno radi ozljede vratne kralježnice i udarca u prsište, trpio jake bolove jedan dan, bolove srednjeg intenziteta dva tjedna te još dva mjeseca bolove slabog intenziteta. Tužitelju je, po procjeni vještaka, bila potrebna tuđa njega i pomoć za vrijeme imobilizacije Schantzovim ovratnikom prilikom obavljanja osobne higijene i oblačenja i to dva tjedna po jedan sat dnevno. Naveo je da je tužiteljevo liječenje završilo tri do četiri mjeseca nakon nezgode.

Sud je izveo i dokaz vještačenjem po vještaku neurokirurgu dr. Miru Jurinoviću koji je istaknuo da je tužitelj prometnu nezgodu doživio u dobi od 57 godina na način da je vozio osobni automobil i da ga je "otraga" udario drugi automobil te da je isti dan pregledan na Hitom kirurškom prijemu kada su urađene nativne RTG snimke čitave kralježnice, prsišta i prsne kosti. Dva dana kasnije odnosno 15. srpnja 2019. g. tužitelj da je ponovno došao na HKP žaleći se na bolove u vratu te je pregledom konstatirano da su mišići vrata napeti i bolni pri palpaciji (pregledu mišića prstima) te mu je postavljen okovratnik. Naveo je da je tužitelj bio na kontrolnom neurološkom pregledu te da je zabilježeno ograničenje kretanja vratom, napeti vratni mišići i trnci u šakama više desno. Od strane neurologa preporučene su pretrage: EMNG, CT vratne kralježnice te MR vratne kralježnice. Pojasnio je da je tužitelj obavio sve preporučene pretrage, da je EMNG pretraga ukazala na oštećenje dva vratna živčana korijena, a CT i MR pretrage da su ukazale na prisutne degenerativne promjene što da nije u vezi s ozljeđivanjem u predmetnoj prometnoj nesreći.

I ovaj vještak se osvrnuo na raniju prometnu nezgodu koju je doživio tužitelj 2018. g. jer je uočio da se u spisu nalazi i nalaz s Hitnog prijema od 4. listopada 2018. g. također sa zabilježenom dijagnozom istegnuća vratnih struktura, a u EMNG nalazu nakon ozljeđivanja 2018. g. pročitao je da je zabilježeno oštećenje tri vratna živčana korijena.

Vještak je ocijenio da je radi ozljede zadobivene 13. srpnja 2019. g. tužitelju oštećeno tjelesno zdravlje u visini od 1,5%. Ukupno oštećenje za vrat da bi iznosilo 4 do 5%, ali da je bilo potrebno izvršiti umanjeno na račun oštećenja iz 2018. g. i na račun prisutnih degenerativnih promjena.

Što se tiče procijenjenog postotka od strane vještaka ortopedske struke naveo je da se radi o posljedicama nakon traumatskih oštećenja dva različita organska sustava i da procijenjene postotke treba zbrojiti i dobiti ukupno 3%. Procijenjeni postotak da se odnosi na napore koje će tužitelj ulagati u blažem intenzitetu prilikom dužeg obavljanja svih poslova koji iziskuju upotrebu šaka i to više desne šake jer će se nešto lakše zamarati u odnosu na zdrave muškarce te životne dobi. Sve nabrojene pretrage kao i nošenje okovratnika da su kod tužitelja izazvale neugodnosti.

Proveden je i dokaz vještačenjem po vještaku psihijatru dr. Nikoli Sikirici koji je pregledao cjelokupnu medicinsku dokumentaciju i zdravstveni karton tužitelja te pronašao da je tužitelj jednom psihijatrijski ambulantno pregledan te mu je tada postavljena dijagnoza akutne reakcije na stres i nesanice te preporučeno uzimanje lijekova iz klase hipnotika i anksiolitika. Uzevši u obzir taj podatak te mišljenje vještaka somatske medicine o zdravstvenim posljedicama štetnog događaja iznio je mišljenje da je tužitelj u trenutku događaja doživio primarni strah u trajanju od desetak sekundi, da se nakon toga nastavio sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od 24 sata, zatim sekundarni strah umjerenog intenziteta u trajanju do tri tjedna te sekundarni strah blažeg intenziteta u trajanju od deset tjedana.

Prema odredbi čl. 1100. ZOO-a u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom

izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njom ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

Prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade koja pripada tužitelju sud je vodio računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, jer su to upravo osnovne kvalifikatorne okolnosti o kojima ovisi visina novčane satisfakcije. Tako je sud vodio računa o duljini i intenzitetu fizičkih bolova kojima je bio izložen tužitelj, o tome da se radi o osobi koja je nastradala u dobi od 57 godina i da će tužitelj u daljnjem životu povremeno ali neizostavno osjećati posljedice ove nezgode jer će imati tegobe radi toga što će ulagati dodatni napor prilikom obavljanja poslova koji iziskuju prisilan položaj glave (primjerice u sagnutom položaju, prilikom rada s kompjuterom, rada s rukama iznad glave ili prilikom naglog okretanja glave) te prilikom dužeg obavljanja svih poslova koji iziskuju upotrebu desne šake te će se lakše zamarati u odnosu na zdrave muškarce iste životne dobi. Sud je uzeo u obzir i kakav je strah morao proživjeti tužitelj u trenutku nezgode i kasnije tijekom liječenja.

Radi svega navedenog tužitelju, po ocjeni ovog suda, pripada iznos od 3.600,00 EUR kao iznos novčane satisfakcije radi povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, a uzimajući u obzir da je došlo do promjene Orijentacijskih kriterija i iznosa za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete VSRH od 29. studenog 2002. g. na način da se prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kn) povećavaju za 50%.

Tužitelj je, nadalje, naveo da mu pripada i imovinska šteta radi toga što mu je bila potrebna tuđa njega i pomoć u ukupnom trajanju od 14 sati, s tim da je uz tužbu dostavljena potvrda o cijeni sata od 35,00 kn, a prema podacima Doma za starije i nemoćne osobe Lovret o cijeni pružanja tuđe njege i pomoći nemedicinskog karaktera u kući u spornom razdoblju, što bi iznosilo 490,00 kn odnosno 65,03 EUR. Cjenik Doma za starije i nemoćne osobe Lovret o cijeni pružanja tuđe njege i pomoći nemedicinskog karaktera u kući koji je tužitelj dostavio uz podnesak od 6. prosinca 2024. g., zalažući se za primjenu cijene pružanja tuđe njege i pomoći u visini od 8,00 EUR po satu, nije bilo moguće primijeniti jer su te cijene u primjeni od 1. svibnja 2023. g., a tužitelju je tuđa pomoć i njega bila potrebna u 2019. g. Tužitelj je uz podnesak od 14. travnja 2025. g. dostavio novi Cjenik iste ustanove koji se primjenjuje od 1. rujna 2024. g. i koji se također nije uzeo u obzir.

Tužitelj je, nadalje, naveo da je bio izložen troškovima liječenja i to u vidu troškova prijevoza jer je morao putovati iz Jesenica, gdje živi, u Split radi liječenja, iz Jesenica u Dugi Rat i iz Jesenica u Omiš te je iz ovog osnova u tužbi zatražio isplatu iznosa od 1.008,00 kn (133,78 EUR), a u daljnjem tijeku postupka taj iznos nije korigirao niti uopće spominjao.

Prema odredbi čl. 1095. st. 1. ZOO-a osoba koja drugome nanese tjelesnu ozljedu ili naruši zdravlje dužna je naknaditi mu troškove oko liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, kao i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja.

Uz primjenu odredbe čl. 223. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) prema

kojoj, ako se utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčanu svotu ili zamjenjive stvari, ali se visina svote odnosno količina stvari ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama, sud će o tome odlučiti prema slobodnoj ocjeni, sud je prihvatio da se radilo o ukupnom trošku putovanja za vrijeme liječenja, a s obzirom da je tužitelj iz mjesta stanovanja morao putovati na specijalističke preglede, pretrage, fizikalnu terapiju i kontrolne preglede u periodu u kojem je trajalo njegovo liječenje (tri i po mjeseca) te je tužitelju priznat cijeli zatraženi iznos od 133,78 EUR.

Tužitelj nije odvojio svoje zahtjeve za naknadu imovinske i neimovinske štete nego je zatražio naknadu ukupnog iznosa od 2.078,85 EUR. Ukupan iznos koji je izračunao sud i koji pripada tužitelju na ime pravične novčane naknade neimovinske štete (3.600,00 EUR), na ime naknade imovinske štete radi potrebe tuđe njege i pomoći (65,03 EUR) i radi izloženosti troškovima liječenja (133,78 EUR) je 3.798,81 EUR.

Budući da je tuženik nesporno tužitelju isplatio iznos od 929,06 EUR i još 1.100,00 EUR proizlazi da tužitelju iz ova tri osnova pripada daljnji iznos od 1.769,75 EUR. Tužitelj je u podnesku od 14. travnja 2025. g., konačno uređujući zahtjev, a kako je to već navedeno, zatražio isplatu ukupnog iznosa od 2.078,85 EUR, pa proizlazi da je za isplatu iznosa od 309,10 EUR s pripadajućim kamatama tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan.

Što se tiče tuženikovog protivljenja preinaci zahtjeva treba navesti da je, prema stajalištu sudske prakse, dopuštena preinaka tužbenog zahtjeva nakon zaključenja prethodnog postupka, a nakon izvedenog dokaza vještačenjem radi utvrđivanja visine štete i to, prije svega, u parnicama radi naknade štete radi povrede prava osobnosti (nakon provođenja dokaza medicinskim vještačenjima).

Na dosuđeni iznos glavnice iz osnove naknade imovinske i neimovinske štete tužitelj je zatražio isplatu zatezne kamate i to 15. prosinca 2020. g. do isplate, odnosno od slijedećeg dana od dana podnošenja drugog dopunjenog zahtjeva kojim je dostavio daljnju medicinsku dokumentaciju u mirnom postupku 14. prosinca 2020. g.

Prema odredbi čl. 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

Tužitelj je uz tužbu dostavio svoj prvi zahtjev od 5. veljače 2020. g. i drugi zahtjev (s daljnjom medicinskom dokumentacijom) od 14. prosinca 2020. g. upućen tuženiku putem emaila. Stoga je sud prihvatio kao dokazan navod tužitelja o tome kad se obratio tuženiku u mirnom postupku, te je tužitelju trebalo priznati zateznu kamatu od slijedećeg dana od dana drugog dopisa tuženiku, a pozivom na odredbu čl. 29. st. 1. ZOO-a.

Sud je u izreci presude odredio i stopu zatezne kamate propisane zakonom po stopi koja se do 31. prosinca 2022. g. određuje prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a u skladu s

odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a i budući da tužitelj to nije učinio u konačno uređenom zahtjevu.

Odluka o troškovima postupka donesena je pozivom na odredbu čl. 154. st. 5. ZPP-a jer tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, pa je tuženika trebalo obvezati na plaćanje cjelokupnog troška kojem je bio izložen tužitelj vodeći spor.

Tužitelju je trebalo priznati trošak sastava odštetnog zahtjeva, tužbe i podnesaka od 26. svibnja 2023. g. i 14. travnja 2025. g. i zastupanja na ročištima od 26. studenog 2024. g. i 3. travnja 2025. g. po 100 bodova (ukupno 600 bodova) i trošak zastupanja na ročištima od 19. listopada 2023. g. i 15. travnja 2026. g. po 50 bodova (ukupno 100 bodova).

Ukupan broj bodova od 700 trebalo je pomnožiti s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23). Iznos koji se tim postupkom dobije (1.400,00 EUR) trebalo je uvećati za zatraženi PDV, za zatraženu pristojbu tužbe (66,36 EUR) i presude (u zatraženom iznosu od 66,36 EUR) te za trošak koji je tužitelj platio za vještačenja (445,50 EUR) i tako dobiti iznos od 2.328,22 EUR, što predstavlja trošak koji je trebalo priznati tužitelju i koji je dužan podmiriti tuženik, zbog čega je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

Tužitelju nije priznat trošak sastava podnesaka od 3. studenog 2023. g., 10. svibnja, 3. lipnja, 27. studenog i 6. prosinca 2024. g. i 10. veljače i 18. lipnja 2025. g. kao i trošak zastupanja na ročištu za objavu i uručenje presude jer e sud ocijenio da taj trošak nije bio potreban radi vođenja parnice (odredba čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Na dosuđeni iznos parničnog troška tužitelju je trebalo priznati i zatraženu zateznu kamatu propisanu zakonom koja, u skladu s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a, tužitelju pripada od dana donošenja odluke do isplate, kako je i presuđeno te je sud u izreci presude odredio i stopu ove kamate.

U Splitu, 29. svibnja 2026. g.

S U D A C :

SANDI PETRIČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, a putem ovog suda.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu na koje nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka (čl. 335. st. 7., 8., 9. i 11. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30888-bc2ac**

Kontrolni broj: **041c0-945ec-1b79a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.